

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobkyně: **I. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2014, č. j. 605 722 0158/42091-PK,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2014, č. j. 605 722 0158/42091-PK a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 12. 11. 2013, č. j. 605 722 0158, **se z r u š u j í** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2013, jímž byl žalobkyni snížen invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 56 odst.

1 písm. d) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995“).

Žalobkyně zejména namítá, že podle jejího názoru nebyl její zdravotní stav správně posouzen, neboť nadále odpovídá invaliditě třetího stupně. Její stav se od roku 2008 zhoršil, jelikož vykonávala vždy těžkou práci jako prodavačka v Kovomatu a dělnice, k čemuž má odpovídající vzdělání, není v současné době tuto práci po zdravotní stránce a neustálé bolesti, tlumené pouze opiovými léky, schopna vykonávat. Navrhuje, aby byl její zdravotní stav znovu posouzen.

Žalovaná navrhla důkaz posudkem PK MPSV ČR, když předmětem řízení je dávka podmíněná dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

S účinností od 1. 1. 2010 je nově definována invalidita § 39 zákona následujícím způsobem:

- 1) pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho zdravotní činnosti nejméně o 35 %.
- 2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % jedná se o invaliditu prvního stupně
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
- 3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
- 4) Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření, přitom se bere v úvahu
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,

- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
- 5) Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.

Pro úplnost Krajský soud v Praze dodává, že podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je zdravotní postižení, které s ohledem na jeho předchozí výdělečné činnosti dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu této schopnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o deset procentních bodů. To platí obdobně, nastal-li pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti uvedený ve větě první v důsledku působení více příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce. Podmínky pro toto zvýšení neshledala PK MPSV ČR ani lékař OSSZ.

Z posudku PK MPSV ČR (pracoviště v Praze 5) ze dne 13. 8. 2014, jímž bylo dokazování doplněno, bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %.

Podle posudku PK MPSV ČR tento stav vznikl ke dni 9. 9. 2013, a to neurologickým nálezem. Podle PK MPSV ČR šlo k datu vydání u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je bolestivý syndrom bederní páteře po opakované operaci s výhřezem meziobratlové ploténky mezi posledním bederním a prvním křížovým obratlem (L5/S1) a dále mezi 3. a 4. bederním obratlem (L3/4) s těžkým funkčním postižením. Jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII oddíl E položka 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kde procentní míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena v rozmezí 50-70 %. PK MPSV ČR stanovila procentní míru poklesu pracovní schopnosti horní hranici uvedeného rozmezí, **tj. 70%**. V této hodnotě je zohledněn i nepříznivý dopad dalšího zdravotního postižení, depresivní poruchy nálady těžko odklonitelné a dále také neschopnost vykonávat pro onemocnění páteře dosavadní zaměstnání, fyzicky náročnou práci.

PK MPSV ČR za konsultace přísedícího neurologa konstatovala neurologické vyšetření ze dne 9. 9. 2013 a uzavřela, že jde při onemocnění páteře o těžké funkční postižení pro splnění posudkových kritérií uvedených v položce 1d) citované přílohy a vyhlášky. Byly zjištěny trvalé projevy kořenového dráždění v oblasti prvního míšního kořene křížové páteře (S1) vpravo, dále projevy přechodného, ale velmi častého dráždění stejného míšního kořene vlevo. Na pravé dolní končetině bylo zjištěno středně těžké až těžké ochrnutí tibiooperoneálního typu, s lehkou atrofií a funkčně významnou poruchou citlivosti. Nejde o kompletní ochrnutí pravé dolní končetiny, ale zjištěné příznaky vedou k zakopávání a přepadávání špičky nohy při chůzi, porucha citlivosti způsobuje poruchu diskriminačního cití a polohocitu s nejistotou došlapu, který je ještě provázen neuropatickou bolestí. Bolest

není odklonitelná ani při specializované léčbě, celková výkonnost žalobkyně je minimální, omezuje prakticky veškeré denní aktivity a vylučuje výkon soustavné pracovní činnosti. Nepříznivým faktorem je depresivní porucha nálady, která se prohloubila v poslední době ještě v souvislosti s úmrtím manžela, je velmi těžko odklonitelná. Jednoznačně zhoršuje prožívání všech životních událostí, včetně chronického onemocnění, bylo by vhodné odborné psychoterapeutické léčení.

Jak bylo shora uvedeno, jde o dávku podmíněnou zdravotním stavem žalobkyně, rozhodnutí je proto závislé především na odborném lékařském posouzení. Rozhodujícím důkazem je posudek PK MPSV ČR, která vychází z lékařských zpráv a posudků odborných lékařů a přihlédne také k výsledkům vlastního vyšetření. V této věci vycházela posudková komise ze zdravotnické dokumentace vedené u Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram, dále z dokumentace vedené u praktické ošetrující lékařky, z nálezu přísedícího neurologa MUDr. Nusharta při jednání PK MPSV ČR dne 13. 8. 2014.

Krajský soud v Praze má za prokázáno, že zdravotní stav žalobkyně byl zjištěn na základě dostatečných odborných nálezů. V posudku byl popsán vývoj zdravotního stavu, byla stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, je popsána míra postižení vyplývající z jednotlivých onemocnění a bylo řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění.

Posudková komise měla dostatek odborných lékařských nálezů, posudek je úplný, řádně odůvodněný a s jeho závěrem se soud ztotožňuje. Posudek byl vypracován i v řádném složení komise, za účasti žalobkyně, v přítomnosti odborného lékaře podle žalobcova rozhodujícího zdravotního postižení, jakož i po studiu a vyhodnocení zdravotní dokumentace.

Jestliže podle zjištění a odůvodněných závěrů shora uvedené komise činil pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně 70 %, pak je zřejmé, že k datu vydání rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1, zákona č. 155/1995 Sb. a šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb.

Krajský soud v Praze proto napadené rozhodnutí žalované zrušil podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V tomto řízení žalovaná znovu rozhodne o nároku žalobkyně na invalidní důchod a vezme při tom v úvahu závěr posudku PK MPSV ČR.

Žalobkyně měla ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení však nežádala, správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení, proto soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků nebyla tato náhrada přiznána (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 6. října 2014

JUDr. Dalila Marečková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Božena Kouřimová